

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Adevărata iubire de neam.

II.

S'a făcut mare sgomot și se face mereu cu identitatea credinței Românilor cu a Rușilor. Să ne uităm puțin la bisericile ortodoxe din Ungaria. Ce am avut noi alta cu Sârbii, de o credință cu noi, decât procese de despărțire ierarhică, pentru-că Sârbii hrăpăreși nu s'au mulțumit să ne subjuge bisericește, să ne schimonosească numele, din Popa-Popovici, din Mihai—Mihailovici etc., ci ne-au luat și averile mănăstirești, bogății însemnate, cu ajutorul cărora ei au înflorit, ear noi am rămas să creștem din mila Impăratului în organism autonom, alcătuit de mintea genialului Andreiu Baron de Șaguna, — dar săraci, lipiți pământului!

Vă puteți deci închipui dezastrul, când am ajunge bisericește acolo, unde am ajuns sub Sârbi, când Rușii ar ajunge să ne poată răpi toate arterele de viață independentă!

Dela punerea în practică a vieții noastre constituționale-bisericești auzim nu odată, că statutul organic este cetățuia ortodoxiei și garanța înaintării noastre culturale în spirit românesc. Biserica ne ocrotește ființa etnică! Să-mi spună acum fericitorii națiunii prin Rusia, că dacă Sârbii, sub toate raporturile inferioare nouă, au cutezat să ne sârbizeze prin biserică, ce se va întâmpla, când toată România, întreg românismul, va fi sub «ocrotirea» pravoslavniciei biserică rusești? Mai poate gândi cineva la constituționalismul bisericii lui Șaguna? Se mai poate susține biserica românească din Țară? Mai poate să-și apere sinodalitatea, caracterul de biserică autocefală română? Bine zice dl Șoimescu, aceasta înseamnă: «tradare, subjugare și nimicirea naționalității române».

Interesele de viață, însăși existența României, ca stat liber și independent, trebuie să ne aducă a-minte de școala ce ne-au lăsat o în politică lucreții neamului românesc: Ștefan cel mare și Mihai Viteazul.

... «Ștefan cel mare, zice dl Șoimescu, după numeroase victorii a recomandat fiului său să se alieze cu Turcii, ca să scape Țara de alte pericole, iar Mihai Viteazul s'a aliat cu Rudolf, Impăratul Germaniei, pentru-că acesta să-i dee, precum i-a și dat, ajutor în contra Turcilor, fără-ca acei Domni români să caute, dacă Sultanul și Impăratul Germaniei sunt simpatici și ortodoxi».

Cu alte cuvinte, în ordinea și cercarea criteriilor politice, sentimentele și convingerile religioase, considerațiile de simpatie ori antipatie, au să fie subordonate necesităților inexorabile și principiilor de stat; căci cum vedem din citatul de sus, am fost cu Turcii, și am fost contra Turcilor, — timpul și împrejurările ne-au direcționat viața politică.

*

Cu surorile latine încă trebuie să ne punem pe un punct de vedere obiectiv, și nu subiectiv. Comunitatea originei nu va să zică comunitate de interese. Italia, se știe, a abandonat pe dulcea soră România, chiar sub durata războiului mondial; iar Franța, ori-cât ar simți pentru națiunea română, noi ținem foarte bine minte, că sub Napoleon al III-lea diplomații francezi s'au încercat să facă trafic cu simpatiile și pământul nostru strămoșesc, ca să ne dea Austriei, în schimbul Veneției. Aceasta se vede din următoarele:

«Paris 26 Nov. 1864. Selon Mr. Drouyn de Lhuys (et aussi selon moi) l'Autriche se refusera a toute proposition de cession de la Venetie contre une compensation pecuniare. Mr. Drouyn de Lhuys n'a pas la moindre doute a cet egard; mais il croit que la repugnance de l'Autriche sera vaincu, si au lieu d'argent, on lui propose un échange de territoire. Il s'agissait bien entendu des Principautés Danubiennes, projet qui avait été très caressé par le Ministère precedent et surtout par la commandeur Nigra, mais dans lequel je n'avais pas grande confiance; je le mis coté avec la proposition de reconnaissance, par l'Autriche bien que le baron Malaret vient très souvent m'en entretenir». In traducere: «După părerea dlui Druyn de Lhuys (și după a mea asemenea) Austria va respinge ori-ce propunere de cesiune a Veneției, pentru o compenzare bănească. Domnul Druyn de Lhuys nu se îndoieste de loc în privința aceasta; dar el crede, că poate în viitor s'ar putea învinge repugnanta Austriei, dacă în loc de bani i s'ar propune un schimb de teritor. Era vorba, bineînțeles, de principatele dunărene, proiect, care fusese prea agreat de ministrul precedent, și mai ales de comandorul Nigra, dar în care eu nu aveam multă încredere. L-am pus deoparte cu propunerea de recunoașterea din partea Austriei, cu toate că baronul Malaret (Ministrul Franciei) a venit adesea să-mi vorbească de dânsul».

Este deci foarte elocventă dragostea Franciei pentru frații latini din principatele dunărene. Vedeți, dragi Români, o Veneție, cu poeticele ei maluri și lagune, era mai de preț Francezilor de cât România; căci pe atunci, firește, nici nu se putea măcar visa de România transilvăneni. Acestia pentru diplomația franceză de sigur erau undeva pe-al 6-lea continent.

Concluzia firească ce se impune pe urma acestor idei, se rezumă în următoarele:

1). Linia demarcațională pentru politica înțeleaptă a neamului românesc au s'o fixeze, pro primo, interesele superioare de stat ale regatului român.

2). Pro secundo: Conducătorii politici din regat au să se conformeze vederilor guvernului român, care sub răspundere conduce destinele națiunii române, având orientare și stă-

pânire deplină asupra mersului real și nu fictiv al evenimentelor.

3). In fine, pro tertio: Adevărata iubire de neam nu se izbește de interesele României, nici de interesele proprii, atunci, când se propagă alipirea României către Germania și Austro-Ungaria, încălzindu-se toți de eroismul oștilor noastre, cu deosebire admirând faptele de vitejie, săvârșite în Galiția, prin Rusia, la Dobro, și pe toate celelalte fronturi, — ale bravilor români, din sângele cărora va răsări, cu voea lui Dumnezeu și cu înțelepciunea oamenilor, un viitor mai bun și mai fericit și pentru poporul român din patria noastră, din Ungaria.

Alipirea și agitația pentru atașarea României la antantă, este un act de *sinucidere națională*. Noi trebuie să prețuim zicala strămoșască mai mult decât ori-care alt neam din lume, că: «Lupul își schimbă părul, dar năravul nici odată». Deci: Caveant consules... A. M.

Factori culturali.

II.

(I. P.) Dar nu numai în cultura propriu zisă, reprezentată pe front, constă deosebirea între Germani și inimizii lor. Valorile culturale reprezentate de însăși acțiunea fiecărui stat sunt criteriul, după care putem măsura influențele culturale, ce le-ar putea avea războiul mondial asupra omenirii. E locul să amintim aici cuvintele din discursul dlui Bethmann-Hollweg, rostit în a doua sedință de războiu din Reichstag: «Suntem pe deplin conștienți, că în acest războiu nu trebuie să triumfeze neapărat acel popor, care posedă tunurile cele mai bune, armata cea mai numeroasă, și finanțele cele mai solide. Chestiunea este, dacă spiritul german va învinge, căci sunt energii morale, cari au determinat acest războiu». (Cuvintele acestea au fost pronunțate de sigur înainte de declarațiunea de război din partea Angliei). In momentul, când Germania era amenințată din toate părțile și vedea munca și progresul unei ere de pace de jumătate veac în pericol de a fi distruse de intriga invidiei celorlalte state, — cancelarul imperiului mai tratează chestiunea de viață sau de moarte din punctul de vedere moral, și pune în primul plan spiritul german, dela care așteaptă victoria cu mai multă siguranță, decât dela mortierele lui Krupp, dela un întreg popor sănătos și puternic în arme și dela o stare economică rațională și înfloritoare.

Cari au fost manifestările de ordin moral în acest timp în țările inimizice? In Anglia, unde conduceau toate firele mării intrigi a încercuirii, se elabora mai departe planul diabolic de-a distruge concurentul neplăcut prin înfometarea unei întregi națiuni de 70 milioane suflete. In Belgia se fă-

ceau pregătiri pentru violarea propriei neutralități. In Franța se puneau bazele campaniei de minciuni și calomnii în contra Nemților, în timp ce intendența armatei schimba efecte militare în bijuterii pentru femeile la modă. In Italia trubadurii în solda străină propagau iredenta pentru răpirea teritoriilor din trupul monarhiei habsburgice, pe care ignoranța poporului o credea în agonia descompunerii. In Rusia deputații socialiști erau trimiși în Siberia, depozitele militare necomplete săreau în aer în ajunul inspecțiunilor, și legațiunile statelor inimizice erau prădate sub ochii poliției și armatei.

Deosebirea fundamentală între aceste mentalități nu-și găsește explicația în manifestarea spontană a unor idei neprecise încă, determinate de starea anormală, pe care a provocat-o marele războiu. Ipoteza aceasta e demintită în stabilitatea, perseveranța aceluiaș spirit în fiecare țară, dela începutul conflictului și până astăzi. E deci o chestiune de deosebiri adânc înrădăcinate în firea diferitelor națiuni, deosebiri, cari sunt produsul evoluțiilor culturale, rezultate din împrejurări, ce variază dela popor la popor.

In Anglia războiul nu poate avea o basă morală, pentru însuși faptul, că nu e, — sau cel puțin nu a fost înainte de aplicarea serviciului militar obligator, — poporul, care luptă. De altfel lucrul acesta și-a găsit afirmarea cea mai categorică prin convenția dela Londra din Septembrie 1914, prin care Anglia parvenise să zădărnicească orice eventuală pace separată a unuia din aliați cu concurentul german. Mai clar însă se evidențiază aceasta prin sforțările, pe cari le face Anglia astăzi pentru a esclude și după războiu spectrul concurenței temute.

In Belgia jesuitismul ultimului guvern pe solul țării a găsit o logică aplicare în crimele comise de populațiunea civilă în contra trupelor germane de ocupațiune.

In Franța întreaga educație națională dela 1871 încoace era basată pe ura și șovinismul unei națiuni în decadentă, ale cărei calități trecute nu mai puteau fi înviorate decât prin ignoranța sistematic întreținută despre progresele reale ale națiunii vecine în plină eră de înflorire. Cât de profund înrădăcinată era și mai este încă această mentalitate nenorocită, se vede din acțiunea izolată a senatorului Humbert, care duce astăzi o campanie inversunată în contra întregii țări, pentru a o convinge, că Germania nu este patria unor barbari incuși și lași, și că pentru a o învinge, minciunile și calomniile nu servesc la nimic, ci numai pregătirea metodică pentru a o egala în forță.

Italia e demnul leagăn al lui Macchiaveli, care a spus, că războiul necesar e și drept. O campanie, pe care guvernul a întreprins-o sub amenințarea străzii, nu poate avea altă bază morală, decât aceea a mulțimii ignorante, fascinate de vedenia mari-

Ior victorii, entusiasmata cu aurul aliațiilor de mâne. Situațiunea, la care parvenise Italia în ajunul războiului, era datorită celor 30 de ani, cât a trăit ca parazit în tripla alianță, adăpându-se la sursa bogățiilor, muncii, prestigiului și culturai germane.

In Rusia nimic nu s'a schimbat. Aceeași atmosferă mistică, în care ignoranța și emanciparea, depravarea și inchizițiunea, anarhia și bigotismul își dispută întâetatea, învăluște astăzi, ca și la începutul războiului, vastul imperiu, pentru expansiunea căruia frontierele a două continente sunt prea restrânse.

Cum se prezintă însă lucrurile în Germania? Cari au fost momentele, cari au adus la ridicarea morală a unui popor întreg, cu o heterogenitate de clase atât de complexă? In primul rând desigur educația. Ea a produs acel entusiasm liniștit și conștient, acea abnegația naturală și încrezătoare, ce încoronează astăzi o lungă pregătire morală a națiunii.

Anglia a ridicat statele Europei în contra progresului german, cu care nu mai putea ținea pas. Ea trebuie să cedeze, iar dacă nu va voi, atunci această nouă Carthagină trebuie să fie distrusă.

Datoria României. Un fost ministru liberal și-a precizat astfel păreriile asupra situațiunii, după ziarul «Libertatea» din București: «Germania e deplin stăpână pe situație, atât militărește, cât și din punct de vedere al moralului acțiunii ei politice.

Domnul Poincaré vrea să dicteze! Presidentul republicii franceze, domnul Poincaré, aflându-se în Nancy, pentru a vizita pe refugiații din Lotaringia, le a rostit acestora o vorbire, în care a vorbit și despre pace, spunând cu multă îngâmfare că nici direct, nici indirect, nu s'a făcut Franciei propunere de pace, și că el nici nu vrea propunere, ci rugăminte pentru pace.

Războiul.

Ofensiva trupelor, comandate de Alteța Sa Imperială și Regală, Arhiducele Carol Francisc Iosif, Moștenitorul nostru de tron, face progrese frumoase la frontul italian.

La frontul dela apus Nemții au respins atacurile desperate franceze și au nimicit cinci aeroplane dușmane. La celelalte fronturi nu s'a întâmplat nimic deosebit.

Telegramaile sosite astăzi ne spun, că trupele noastre au început ofensiva și pe alte locuri la frontul italian, cu succes frumos.

La frontul dela apus s'a dat o luptă mai mare la înălțimea «omul mort», cu bun rezultat. Perderile Francezilor: 16 mitraliere, 8 tunuri și 1300 prisionieri.

Semnați la al patrulea împrumut de războiu!

Esamene.

La școala civilă de fete cu internat a Asociațiunii esamenele dela încheierea anului școlar curent se țin precum urmează:

- 1. Sâmbătă, în 27 Maiu n. c., dela 8-10 ore a. m.: Religie.
2. Luni, în 29 Maiu n. c., dela 8-12 ore a. m. Clasa III și IV a civilă, iar dela 3-6 ore d. a. Clasa I. și II-a civ., din diferite studii.
3. Miercuri, în 31 Maiu n. c., dela 9-11 ore a. m. Muzica vocală și instrumentală (pian, violină).
4. Joi, în 1 Iunie n. c., Încheierea solemnă a anului școlar și distribuirea atestatelor, în sala festivă a școalei.

Direcțiunea.

Fondul orfelinatului.

(Urmare.)

- Col. din Coșna (Bistrița): Gheorghe Truția preot 100— Bis. gr. or. 10— Vasile Todasca cantor 50— Grigore Cost. Todasca 40— Mihail Cozan 80— Ioan Demușca 100— Nicolae Sângeorzan 30— Nistor Todasca 20— Stefan Ioan D. Todasca 20— Maxim Todasca I. Toader 20— Văd. Ileana I. Stefan Todasca 30— Roman și Cornelia Todasca 5— Iacob și Nastasia Mitrofan 10— Sofronia Todasca I. Gerasim 10— Chifor Pintelescu și soția Tudora 20— George Cârnu 10— Precup Const. Todasca 10— Nicolae Paraschiva Todasca 20— Ștefan Pilug cu soția 10— Alexandra I. Danilă Todasca 6— Agafia Pintelei Țiganetea 20— Grigore I. Chifor Todasca 6— George Berila 10— Ioan Simion D. Todasca 10— Ioan Căndrea 10— Alexandru I. Ioan Todasca 10— Domnica Pirdelea 10— Ioan și Eugenia Sandu 10— Grigore Marc Todasca 6— Grigore Mitrofan 6— Ignat Căndrea 10— Titus Chițiu 10— Madalina Sim. D. Todasca 10— Iftimia Spiridon Todasca 5— Artemie Todasca 8— Savu și Agripina Todasca 10— Ilarion și Ileana Țiganetea 5— George Pindelea 5— Ioan și Saveta Floare 10— Ioan și Varvara Todasca 10— Ioan și Iftimia Cost. Todasca 10— Filip Sandu 10— Nechita Spănu 100— Floarea Ștef. Țiganetea 10— Vasile Ilie Todasca 10— Toma Sandu 10— Zaharie Sandu 5— Grigore I. Ioan D. Todasca 6— Gavril Dumitru Todasca 6— Floarea Iuga 5— Precup Ștef. Todasca 6— Tudora I. Nicolae Todasca 5— Dumitru Pilug 6— Nița Floarea 5— Vasile Căndrea 5— Toader I. Ioan Todasca 5— Maria Sandu 5— Văd. Măriuca I. D. Todasca 10— Ioan și Floarea Borgovan 10— și alții: 1116—

- Col. din Sâmpetru (Brașov): Nicolae Inache 10— Vasile Cranga inv. 5— George Crivăț inv. penz. 5— Hareți Nan de preot. 5— Ioan Spătăroi 6— Ioan Cocă 5— Vasile Cranga inv. penz. 5— Nicolae Cocă 5— «Fondul tinerimii» 5— și alții: 17478.

- Col. din Baba (Dej): George Ciupe par. 50— Mihail Oros inv. 6— Bis. gr. or. 8— Ioan Mada I. Grigorie 5— Graur Treje I. Vasile 5— și alții: 206—

- Col. din Sântămăria de peatră (Hațeg): Petru Popoviciu par. 50— și alții: 6460

- Col. din Luncoiul de sus (Zarand): Aron Roman par. 30— Elena Roman soție de preot 5— Constanța Roman 5— Iosif Petruț 5— și alții: 10530

- Col. din Găinari (Agnita): 779.
Col. din Sadu (Sibiu) — parohia II — Bis. gr. or. 50— Dimitrie Bunea par. 10— Emilian Crăciun par. 10— Ioan Popica inv. 10— Const. Barbu 10— Dimitrie Popoviciu inv. 10— Ioan Pascu 10— Ștefan Gilea 10— Dumitru Marcu 10— Dumitru Dăncăneț, primar 10— Nicolae Cimpoacă 10— și alții: 35430.

- Col. din Ighisșdorful român (Agnita): Romul Constantinescu par. 20— Văd. preot. Rafila Constantinescu 5— Traian Mandocea inv. 5— Bis. gr. or. 10— și alții: 13180.

- Cl. din Bedeciu (Cluj): Alexandru Sava par. 30— Eleonora Sava preoteasă 20— Ștefan Tosa serg. de jand. 20— Traian Galoș notar 10— și alții: 210—

FOIȘOARA.

Fondul ziaristilor români.

Darea de seamă generală a Epitropiei administrative asupra anului 1915.

Darea de seamă prezentă este a patra, ce obișnuim să facem an de an asupra averii «Fundațiunii pentru ajutorarea ziaristilor români din Ungaria», avere încredințată nouă spre administrare la începutul anului 1912.

Este, fără îndoială, un progres incontestabil în augmentarea averii fundațiunii noastre. Acest progres însă ar fi fost, desigur, cu mult mai însemnat, dacă nu ar fi intervenit războiul actual cu toate urmările lui grele.

războiului, izvorul acesta de care legam mari speranțe, s'a redus în mod neașteptat, astfel, că în anul, despre care raportăm abia ni-a putut aduce o sumă de ceva peste Cor. 3,000—, față de zecile de mii din trecut.

- 1. din dividende și dobânzi Cor. 4,070.66
2. din contribuiri diferite „ 3,153.21
3. din donațiunea Domnei Iuliana Stoica de Hațeg „ 10,000—
4. din donațiunea fericitului Mitropolit Ioan Meșianu „ 5,100.25
Total Cor. 22,324.12

sumă din care subtrăgând ajutoarele și cheltuielile de administrație de. . . Cor. 576.45 rezultă o augmentare curată de. . . Cor. 21,747.67

Cu privire la singuraticile poziții, din cari s'a sporit averea fundațională, observăm:
1. Dividendele și dobânzile au ramas sub cifra anului premergător. Sunt Cor. 4,070.66 față de Cor. 4,127.57 din bilanțul precedent. Cauza, că aceste venite nu s'au sporit în măsura în care a crescut capitalul fundațiunei, este că băncile pentru anul 1914 au dat o dividendă mai redusă, ca mai înainte.

mulțumire. Redacțiunile foilor noastre cotidiene («Gazeta Transilvaniei» și «Românul») ni-au adunat la diferite ocaziuni Cor. 1,443.21. Unele din băncile noastre, cari nici în anul acesta nu și-au uitat de fundațiunea noastră, ne-au dat Cor. 640—

3. Precum s'a publicat la timpul său, în anul trecut fundațiunea ziaristilor a avut parte de două donațiuni mai mari. Una este de Cor. 10,000— și a fost făcută de fericita Doamnă Iuliana Stoica de Hațeg, fiica fostului protopop din Bănat, Dimitrie Iacobescu, renumit pentru bunele sale sentimente românești și soția fostului primar al Mehădiei, Isaia Stoica de Hațeg.

Nr. 317/1916 prot. (75) 3-3

Concurs.

Pe baza rezoluției Preaveneratului Consistor arhidiecezan dela 26 Noemvrie 1915 Nr. 10,816 Școl. se publică concurs pentru întregirea postului de învățător la școala confesională ort. rom. elementară din Agnita cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariul legal dela biserică și stat, solvabil în rate lunare anticipative.
2. Cvartir natural în edificiul școlii și lemnele de foc trebuincioase.
3. Grădina de 600 m² din care 1/4 va trebui cultivată cu pomi, pentru care lucru învățătorul va primi o remunerație anuală de 20 coroane.

Dela învățător se cere, pe lângă instrucțiunea regulată în școală a elevilor, să țină în serile de iarnă de 2-3 ori pe săptămână școală cu tinerimea adultă și să conducă cu elevii cântările la sf. liturghie Duminică și sârbătoarea în biserică. Cei destoinici să formeze cor, vor fi preferați.

Cererile de concurs, înzestrate cu documentele cerute de legile în vigoare, să se înainteze subscrisului, iar concurenții să se prezenteze în vre-o Duminică sau sârbătoare în biserică spre a-și arăta destoinicia în cântări și a face cunoștință cu poporul.

Agnita, 30 Aprilie 1916.

În înțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioachim Muntean
protopop.

Szebenvármegye alispánjától. (78) 1-1
3833/1916 alispán. sz.

Árlejtési hirdetés.

Szebenvármegye székháza hivatalos helyiségeinek fűéséhez 1916/17 évre szükségessé (280) kettőszáznyolcvan köbméter nem usztatott, kemény száraz tűzifa szállításának biztosítása céljából 1916 évi június hó 7 én d. e. 10 órakor írásbeli ajánlattal egybekötött versenytárgyalás fog tartatni.

Közelebbi adatok Szebenvármegye h. v. lapjának 20. szárában közzétett hirdetésnyben foglaltatnak.

Nagyszeben, 1916. évi május hó 13 án.

Fabritius
alispán.

„CRIȘANA”,
inst. de credit și de econ., soc. pe acții în Brad.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de funcționar și a unui post de practicant la centrala institutului „Crișana” din Brad, să publică concurs en termin până la 31 Maiu st. n. 1916.

1. Funcționarul se beneficiază:

- a) salar anual K 1,440.—,
- b) bani de cvartir K 300.—,
- c) 15% adaus de scumpete după salar,
- d) Tantiemă statutară.

2. Practicantul primește:

- a) salar anual K 1,200.—,
- b) 15% adaus de scumpete după salar,
- c) Tantiemă statutară.

Dela reflectanți să recere ca să documenteze că au absolvat o școală superioară de comerț cu examen de maturitate. Dela funcționar să mai recere să aibă praxă te-meinică în afacerile de bancă.

Posturile sunt a se ocupa imediat după alegere sau cel mult până la 15 Iunie st. n. a. e. (76) 2-3

Direcțiunea.

Nr. 273 protop. 1916. (77) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. III Ațal, tractul Mediașului, se publică un nou concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

I. Jumătate din porțiunea canonică.

II. Jumătate din toate venitele parohiale fasonate în ceala B.

Concurenții își vor așterne cererile de concurs subsemnatului oficiu protopresbiteral, și a se presenta în vre-o Duminică ori sârbătoare pentru a cânta și predica respective a celebra.

Mediaș la 5/18 Maiu 1916.

Oficiul protopresbiteral gr-or. al Mediașului în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Romul Mireca
protopop.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceeași și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **180 cor.**

Acceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **162 cor.**

Acceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **120 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Preainălțatului împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr-or. din Ungaria și Transilvania, cavalier al ordului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru merite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copcii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **13 cor.** scumpindu-se pielea, legată în păcoză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu **10 cor.** Revânzătorilor se dă rabat **20%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hârtie fină și trainică.

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane
Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

- I.**
- Adormirea Maicei Domnului
 - Bunavestire
 - Nașterea Domnului Iisus Christos
 - Fuga la Egipt
 - Iisus în biserică de 12 ani
 - La nunta din Cana
 - Iisus pe mare
 - Invierea lui Lazar
 - Schimbarea la față
 - Răstignirea lui Iisus Christos
 - Punerea în mormânt
 - Invierea Domnului
 - Înălțarea — Floriile
 - Tăierea împrejur
 - Nașterea Maicei Domnului
 - Pogorârea Duhului sfânt
 - Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
 - Grigorie, Vasilie și Ioan
 - Adormirea sfintei Ane
 - Aflarea capului sf. Ioan Botezător.

- II.**
- Iisus pe Cruce
 - Înălțarea sfintei cruci
 - Ilie prorocul în carul de foc
 - Tăierea capului sfântului Ioan
 - P. Grigorie teologul
 - Sf. Vasilie

- III.**
- Botezul Domnului
 - Constantin și Elena
 - Sfântul Dumitru călăre
 - Sfântul George
 - Maica Domnului
 - Petru și Pavel
 - Arhanghelii Mihail și Gavriil
 - P. Ioan Gură de aur
 - PP. Ioachim și Ana

- IV.**
- Arhanghelul Mihail
 - „ Gavriil
 - Apostol ori-care
 - Domnul Christos
 - Iisus în muntele Maslinilor
 - Sfântul Dumitru
 - Sfântul George
 - Ilie Prorocul
 - Ioan în pustie
 - Sfântul Nicolae
 - „ Simeon
 - „ Andreiu
 - Evangelistul Ioan
 - „ Luca
 - „ Marcu
 - „ Mateiu
 - Prorocul Zaharia
 - Apostolul Iacob
 - „ Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.					
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-—	40-60	51-80	70-—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-—	34-60	42-—	56-—	70-—	cor. foarte fine
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56-—	72-50	23-10	27-30	40-60	49-—	65-80	20-30	23-80	35-—	43-40	60-20	18-20	21-—	30-80	39-20	56-—	„ fine.
simple . . .	14-—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14-—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	60	26-60	„ simple.

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, ținichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru prapori din orișice fel de materii și de orișice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile